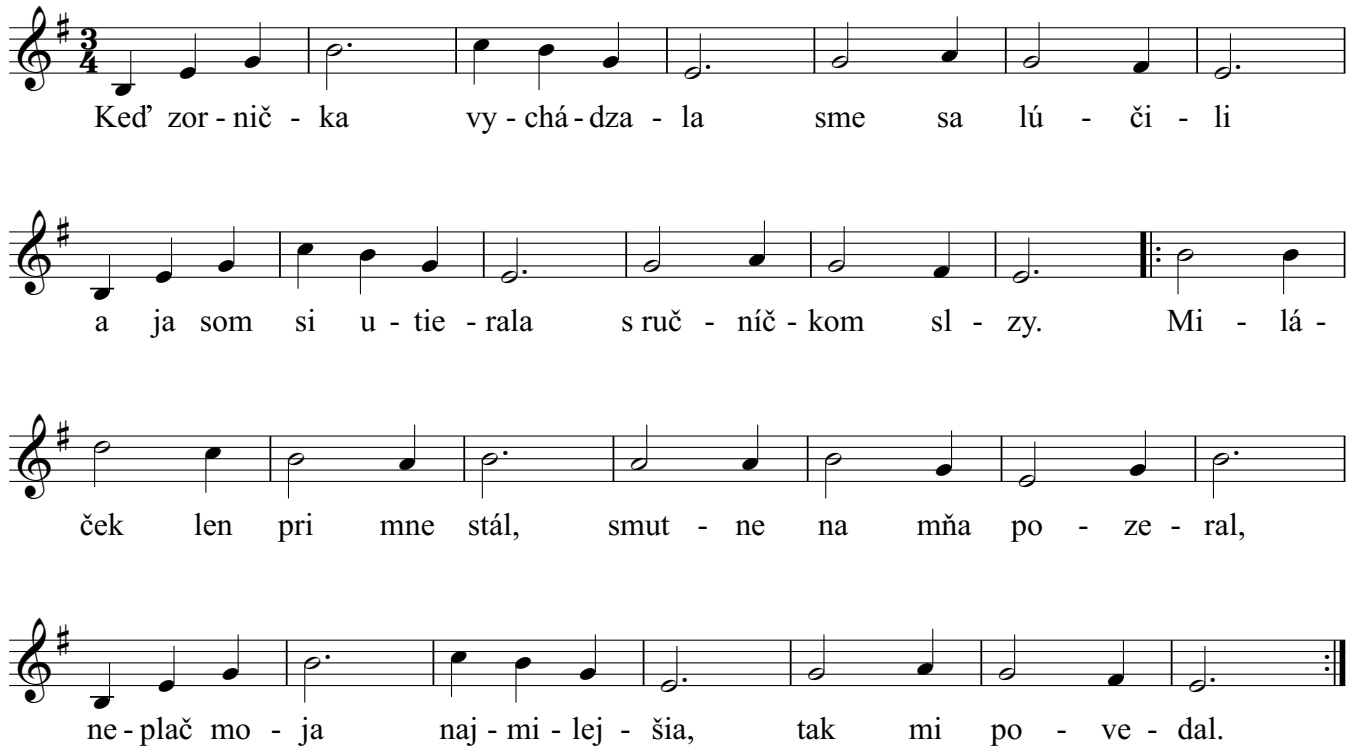

Ked' zornička vychádzala

♩ = 176

Zapísal Anton Budinský

Ked' zor - nič - ka vy - chá - dza - la sme sa lú - či - li
a ja som si u - tie - rala s ruč - nič - kom sl - zy. Mi - lá -
ček len pri mne stál, smut - ne na mňa po - ze - ral,
ne - plač mo - ja naj - mi - lej - šia, tak mi po - ve - dal.

2. Jak ja smutná nemám plakať, keď máme bránené
a to moje srdielenko je zarmútené.
[:Naša láska sladká je a pre nás dvoch ťažká je,
my sa musíme len milovať po tajomne.:]
3. Ako by som to urobil, lásku zatajil,
radšej pôjdem za dva roky vojančinu slúžiť.
[:Dva roky slúžiť budem, listy písať ti budem,
za tú našu vernú lásku bojovať budem.:]
4. Vy dievčence zaľúbené banosť nemajte,
lebo vás láska oklame, banovať budete.
[:Chlapec falošne miluje, falošnú lásku sľubuje,
potom ešte naposledy sa z nej vysmeje.:]